

(గతసంచిక తరువాయి)

కల్తెగారు డేవిడ్లు మొత్తంమీద మంచిహృదయం గలవాడు. సర్వమానవ సౌభ్రాతృత్వమును, పుస్తకాల యందు చదవడమే కాకుండా, ఆచరణలో పెట్టాల నేటటువంటి ఉద్దేశం గలవాడు. జీససు, దీనులకోసరం చూపించేజాలిని, త్యాగమును తరుచూ మననముచేసే స్వభావం గలవాడు. ఈదేశంలో వెయ్యింటికి 999 మంది గర్భదరిద్రులుగా ఉన్నారని తనకు సాధ్యమైనంతమట్టుకు ఆ దరిద్రులకు ఉపకారంచేసి ఈదేశపు ఉష్ణ తినినందుకు ఈదేశజులబుణం తీర్చుకుని వారి కృతజ్ఞతను, పొందవలెననెడి ఉదారాశయం గలవాడు. ఆదివారం ప్రత్యేకంగా తన దర్బారు రూములో తహస్సీలుదారు రామచంద్రరావుతో ఆక్రిందటిరోజునే వచ్చిన ప్రేమానందరావు పిటీషన్ కాగితాన్ని చూస్తూ

“ఏమండీ రామచంద్రరావు గారూ! ఈ ప్రేమానందరా వెవరో మీకు తెలుసునా?”

ఇంతట్లో ఒక జవానువచ్చి చేతిలో ఒక కాగితము పెట్టి నిలబడ్డాడు. కల్తెగారు తనలో సవ్యంకుంటూ “అయ్యో! మీరు స్వయంగా వెళ్లి ఆతన్ని తీసుకు రండి”. తహస్సీలుదారు వెంటనే వెళ్లి ఇద్దరు కొత్త మనుష్యులతో లోపలికి తిరిగివచ్చాడు. పరస్పరము అభివందనాలయిన తరువాత కల్తెగారు గారు “మీ పిటీషన్ చూచానండీ. మీరు పేదవాళ్ళకు అవసరమైన సహాయముచేస్తూ ఉన్నందుకు నాకు చాలసంతోషము. నానుతోచిన సహాయం నేను చేయడానికి సిద్ధంగానే వున్నాను. కాని మీరు ఆసంస్థలపును కొన్నటువంటి గ్రామవిషయంలో పన్నులు తగ్గించటంమాత్రము నాకు సాధ్యమని ఇప్పట్లోతోచదు.”

“రమరు అలాగు నెలవిస్తే ప్రజలు ఇక చేసే దేమిటి? ఇటువంటిపనులు ప్రభుత్వమువారే స్వయంగా చేసి ప్రజల్లో శాంతిసౌఖ్యాలను నెలకొల్పిన ప్రజాప్రభుత్వముల మధ్య ఉన్న అంతరములన్నీపోయి, నిజమైన సౌఖ్యము, నిజమైన కీర్తి తప్పకుండా ఉభయం లకు కలిగెడి.”

“ఈమధ్యనే ప్రభుత్వమువారు గ్రామముల సహాయంకోసరం కొంతసొమ్మును శాంఖ్సన్ చేసారు. దానిలో కొంత ఈసంస్థకు వీలుపడితే ఇయ్యడానికి ప్రయత్నించేస్తాను.”

“అయితే భూమి పన్ను విషయంలో కూడా న్యాయంగా ప్రభుత్వమువారు విధించవలసిన పన్ను కాకుండా అందులో సగం పేదలసహాయం కోసరం వ్వుడై ఈ గ్రామమునకు విధించవలసిందని నామనవి.”

“ఈకరువుకాలంలో ప్రభుత్వమువారు దీనికి ఒప్పుకుంటారని తోచదు. ఆయినా నాశక్తి లోపం లేకుండా ప్రయత్నించేస్తాను.”

“తమరిదియ. భగవత్సంకల్పము. నాప్రయత్నంనే చేస్తాను గాని ప్రభువైన మీవంటివారి సహాయసంపత్తులు లేనిదే ఏవనీ మేము ప్రజలమైన పూర్తిగా చేయలేము. ఒకవేళ చేయదలచినా పునాదిలేనిగోడలాగ శాశ్వతంగా ఎప్పటికీ ఉండదని నానమ్మకము. ఈ కాగితం కొంచెం చిత్తగించండి.”

“కాగితమువీద అక్కరలేదు. మీరు పేదలకోసరం కల్తెగారు చేసే ఘండుకు ఈచెక్కును తీసికొని ఉపయోగించండి. నాకు తోచింది అప్పుడప్పుడూ ఇలాగే చేస్తూఉంటాను.”

గృహాలక్ష్మి

“చిత్తం. చాలాసంతోషం. మీరీమాత్రం అవకాశం మాకిచ్చినందుకు మా మనస్సు అర్పించదనాలు. ఇక సెలవు. మీ విలువైనకాలాన్ని అనవసరంగా వృధా పుచ్చను” అని అంటూ అవతలికి వెళ్లి-

“విననూ! ఇతడు స్వభావము గా మంచి ఉన్నతో ద్వేషములుగల వాడైనట్లేతోమడున్నది. ఒక్కసారి వెయ్యిరూపాయల చెక్కు ఇవ్వడమే కాకుండా ఇంకా తనకుతోచిన సహాయము చేస్తాననికూడా అన్నాడు. మన ఆశోకనిలయం ప్రవేశోత్సవానికి ఈయనినే అన్వేషించి ఉంచవలెనని నాఉద్దేశము. ఇట్టి అంతఃకరణబుద్ధి, ఇట్టి నిగర్వత మనము సాధారణంగా ఎవరిలోకూడా చూడలేము.”

“ఇప్పటికి మనఫంధం కింతవరకు వనూలైనది మనం ఊహించుకోవడాకి తెలుపవలసియున్నదని నిన్ను నేక దా అన్నావు. రేపు అన్నీమానుకొని పంపుదాము.” ఈలాగు న్నేపాతులిద్దరూ మాటాడుకుంటూ తాము కట్టిస్తూఉన్న ఆశోకనిలయంలోకి ప్రవేశించారు. అప్పటికప్పుడే పేదజనం అందరూ స్నానపానాలు పూర్తిచేసుకొని రామమోహనరావు చెప్పిపోయిన విషయాలను చెప్పకుంటూ అప్పడేవస్తూ ఉన్న చిరువెన్నెట్లో కూర్చున్నారు. పదిపన్నెండేండ్ల పిల్లలు వేరే ఇంకొక చోట తాము నేర్చుకున్న నీతిపద్యాలను చదువుతూ గంతుపేస్తున్నారు. ప్రేమానందరావు తనకోసరం ఎదురుమాస్తూఉన్న లేడిడాక్టరును చూచి

“ఏమిలాగు వొచ్చారు. మీరు చాలా ఆభిమానంగా కన్నబిడ్డలాగ ఈ నిరుపేదలను తగినట్టుగా చూస్తున్నందుకు చాలా సంతోషం. మీరు, ఆనంద్మమగారు, ఆ ఆయుర్వేదాచార్యులుగారు పరస్పరము సలహాలను చేసుకుంటూ ఆంగ్ల, ఆయుర్వేదవైద్య రహస్యాలను గూర్చి పుస్తకములుగా విమర్శనాపూర్వకంగా తరుచూ ప్రజలకు తెలుపుచుండాలనికూడా నా కోరిక.”

“మీరు ప్రతిఫలంలేకుండా మానవసేవే జీవిత

పరమావధిగా పెట్టుకొని ఇంతకష్టపడి జీవితం ధారపోస్తూఉంటే జీతాలు పుచ్చుకుంటూ మీరిచ్చిన బసల్లోనేఉంటూ మీరు చెప్పినపని చేయడంలో అతిశయమేముంది. వారి కాశోగ్యనియమాలను గురించి ఇంకా తగినట్టుగా బోధపడలేదు.”

“పాపము వారికప్పుడే ఏలాగుబోధపడతాయి. మేము మానవులమే అని తెలుసుకునేట్టుగా ముందు, వారికితగిన మానసికోద్బోధనచేస్తే వాటంతటమే అన్నీసులభంగా వాళ్ళకు బోధపడతాయి. ఇంతవరకూ మీరుచేస్తూఉన్న పనికి చాలా సంతోషము. ఆ పేదల కందరికీగూడ సంతాననిరోధవిషయం చక్కగా బోధపరుస్తూ దాని ఆవశ్యకతవారికి నచ్చచెప్పాలి.”

“ఆలాగే నాకు సాధ్యమైనంతవరకు మీరు చేస్తూ ఉన్న ఈపనికి సహాయం పూర్తిగా చేయాలని నా త్రికరణశుద్ధియైన కోరిక ఇకనే సెలవుతీసుకుంటూ.”

“ఎవరండీ బాబూ! ఇక్కడ ప్రేమానందరావునే అబ్బాయి ఎక్కడున్నాడు?”

“నేనేనండి. ఇలా దయచేయండి. ఏంసెలవు.”

“నాయనా! మీతండ్రినాట్నించి నాకు మీరు నుటుంబం బాగాతెలుసు. సీతండ్రిపోయినా ఇంత చిన్నవయస్సులోనే ఇంతచదువు చదువుకొని ప్రపంచంఊతాతిరిగి ధానాన్ని సంపాదించావు. దానికి తగినట్టుగా స్వార్థాన్నిపూర్తిగా చంపేసుకొని నీ స్వంత ఆస్తిసంతా వెచ్చించి ఈ సంస్థరవున ఒక గ్రామాన్ని కొనేశావు. నిల్వధనకోసం, పడరాని పాట్లుపడుతూ పెద్దలందరినీచూచి వారిచేత ఓపకో అనిపించుకుంటూ డబ్బును పోగుచేస్తున్నావు. దీనుల్ని ఉద్ధరించడానికి కంకణంకట్టకున్నావు. కిరీటం గల రాజునున్నంత బాధ్యతను కిరీటంలేకుండా నీవు వహించి కీర్తిపొందుతున్నావు. పంచాయతీసభలను ఏర్పాటుచేసి, గ్రామములు బయటికి పోవకక్కర్లేకుండా చేసావు. పాఠశాలను, బోధకులను ఏర్పాటుచేసి

ఇంకా గవర్న మెంటుకు వ్రాసి ఇంకా సహాయ పొందుటకు ప్రయత్నం చేస్తున్నావు.”

“ఏమిటండీ తాతగారూ! ఈ పురాణమంతాను. భగవంతుని ఇచ్చాదీనులమైన మనం, మనం చేసే దేమిటి? ఇంతమా పర్యవసాన మేమిటో తేల్చారు కాదు.”

“అందుకే నేనింత దూరం వచ్చాను. ఇంత దూరం చెప్పాను. నువ్వు ఇప్పుడు చేస్తూ ఉన్న పని, జరుపుతూ ఉన్న మార్గం చాలా బాగుంది. గాని నువ్వేర్పరిచిన సంతాన నిరోధం (బర్డుకంట్రోలు) పద్ధతి మాత్రం ఏమీ బాగులేదు. ఇప్పటికే ప్రపంచంలో అరాచకం బాస్తి అయిపోతున్నది. ఆ దర్శాలు మారిపోయినాయి. స్వాతంత్ర్యానికి బదులు స్వేచ్ఛాచారం పెరిగిపోతున్నది. ఇక ఇది కూడా అమల్లోకి వచ్చిందంటే ప్రపంచంలో నీతి సౌఖ్యము అన్నది పూర్తిగా నశించిపోతుంది.”

“దీనికి నేనా అంత గాబరా పడుతున్నార. ఈ పద్ధతి వల్ల ప్రత్యేకంగా అవినీతి కెక్కడ అవకాశం ఉండదని నా ఉద్దేశం. అది ఏలాగంటే బ్రహ్మచర్యం అవలంబిస్తూ జీవితాన్ని పరోపకారం కోసం వినియోగించుకోవడానికి ఉద్దేశించుకున్న వాళ్లకి ఈ పద్ధతులతో సంబంధమే అవసరం లేదు. ఎటొచ్చి వివాహం చేసుకొని సంసార యాత్ర జరుపుకుంటూ, సంసార భారం వల్ల గాని, దేహోగ్య లోపం వల్ల గాని అవస్థలు పడే వాళ్లకు ఇది అవసరం అంటారా, కాదంటారా?”

“అవును గాని ఆ బాధ లున్న వాళ్లు దూర దూరంగా ఉండి కాలం గడుపుకోవాలి.”

“తాతగారూ! మీరూ 60 ఏళ్లు దాటాయి. ప్రపంచంలో కష్టాలు నుఖాలు పడుతూ చాలా అనుభవం సంపాదించారు. సంసార లో ఉంటూ, పరస్పర అన్యోన్య తనకు భర్తం గా అలవాటు పడి అన్ని హక్కులూ కలిగి ఉన్న భార్య దగ్గర ఉండగా, ప్రాపంచిక

వాసనలలో, ప్రాపంచిక రుచులతో ఎల్లప్పుడూ ఉంటూ ఉన్న వాళ్లకు మడికట్టుకోని ఎల్లప్పుడూ ఉండటం సంభవమా? శట్టుదలగా కొన్నాళ్లు సంభవమైనా ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ఎవరో వకరు తప్ప అందరూ వ్యామోహములలో పడక మానరు. బాగా యోచించండి. దీనివలన ఇంకొక మేలు కూడా ఉంటుంది. భవహీనులందరూ సంసార భారానికి భయపడి అవివాహితులు గానే ఉండి ఆత్మోన్నతి లేనందున అక్రమమైన అలవాటుకు లోబడిపోయి ఆత్మ వంచనలై దేహోగ్యమును చెడగొట్టుకుంటూ జీవచ్ఛవా కారంగా తయారవుతున్నారు. దీనివలన అటువంటి దానికి అవసరం లేదు గదా?”

“అయితే మానవ పృష్టి అంతా నశించవలసిందనేనా నీ ఉద్దేశము. భగవంతుని ఇచ్చిన అడ్డుతగిలి, మనం ఎంతమాత్రం శ్రేయస్సును పొందలేమని నా తాత్పర్యము.”

“తాతగారూ! ఒక్క సంగతి అడుగుతా చెప్పండి. వారికే ఒక పూట గ్రుక్కెడు గంజికి, జానెడు గుడ్డు గతి లేక అల్లాడుతూ ఉంటే వారి బిడ్డలు ఏవిధంగా ఈ ప్రపంచంలో జీవిస్తారో, వారి వల్ల ఆ తల్లిదండ్రుల హృదయాలు ఎంత ఊరభవడిపోయి అటుమటించుతాయో కొంచెం యోచించండి. దేహానికాసం, మనో వికాసం కూడా లేని ఆ బిడ్డలే దేశము యొక్క భవిష్యత్ పౌరులు గా ఉండవలసిన వారు గదా. అది గాకుండా ఎవరైనా నెత్తి మీద గంపెడు బరువుండి అవస్థ పడి దానికి ప్రయత్నిస్తామా, లేకపోతే మిన్నమేమాలని లెక్క పెడుతూ ఆ మనిషిని ఆ అవస్థకు వదలిపెట్టామా? కాబట్టి ఇప్పటి పరిస్థితులను బట్టి తప్పకుండా ఉండి తీరవలసిందే. దీనివలన నిజముగా మానవ పృష్టి నాశనమైపోయే కాలం వస్తే, అప్పటికి మనకంటే బుద్ధి మంతులు, మహానుభావులు ఉండకపోరు. కాలమే ఇవసరాన్ని బట్టి మనుష్యులకు నూతన ఉద్దేశాలను పుట్టించుననే ప్రకృతి సూత్రాన్ని మనం మరువకూడదు.

గృహ లక్ష్మీ

సర్వవ్యాపియైన భగవంతుడు ఏవిషయమైనా ప్రపంచానికి నూతనంగా వెలిబుచ్చు సంకల్పించినప్పుడు, దానిని ఏవ్యక్తిద్వారానైన వెలిబుచ్చునుగాని రూపము లేని ఈశ్వరుడు స్వయంగా మనకువచ్చిచెప్పట ఆసంభవమనికూడా మనం మరువకూడదు.”

“బాగానేఉంది. భగవంతుడు కర్మానుగతులను గా జీవులను సృష్టించి ప్రపంచక్రమమును జరుపుతూఉంటే దాని కిని వ్యతిరేకంగా.”

“నేనొక్కప్రశ్నను మిమ్మల్ని అడుగుతా. మీ కోడలికి సంతానభాగ్యం లేకపోతే మొన్న మొన్ననే వైద్యంఅనీ, ఆనుపత్రిఅనీ, ఆపరేషన్లనీ ఎందుకు తాపత్రయపడ్డారు. కర్మ ఏలాగుంటే ఆలాగుంటుందని వదలిపెట్టక ఏరోగంవచ్చినా ఏరోచ్చువచ్చినా మానవప్రయత్నం అన్నది చెస్తున్నామాలేదా? మనం అన్నిప్రయత్నాలు చేసాక అది ఫలించకపోతే ఈశ్వర సంకల్పం వ్యతిరేకంగా ఉందనికదా మనం వదలిపెట్టాం. లేకపోతే మానవప్రయత్నానికి ఎక్కడైనా అవకాశం ఉంటుందా పూర్తిగా ఈకర్మసిద్ధాంతాన్ని పట్టుకుంటే?”

“అయితే ఎవరికి తోచిన వారు దీనిని అనుసరింపవచ్చు నన్నమాట?”

“ఇదిగో ఇందులోనేఉంది పొరబాటుంతా. ఇప్పటి మోస్తరుగా బజారులో కూరగాయలవలె అయిన వాళ్లకీ, కానివాళ్లకీ ఈపద్ధతులం దు బాటు లో ఉండకూడదు. పౌరుల బాగాగులకు బాధ్యులైన జిల్లాఅధికారుల స్వాధీనంలోఉండాలి-ఎవరి కీసమస్య అవసరమో, ఎవరికి అవసరమో అని నిర్ణయం చేసే అధికారం. అవసరమని కోరినవారిని మాత్రం, వారు

నిజంగా భార్యాభర్తలో కారో, వారు దారిద్ర్యము చేతగాని, ఆరోగ్యలోపంచేతగాని నిజంగా బాధపడుతున్నారో లేదో బాగా పరీక్షచేసి చక్కని సాక్ష్యం తీసికొని మరీ దీనికి అనుజ్ఞ ఇవ్వాలి. ఇట్టి కేసులకు ప్రత్యేకంగా ఆసుపత్రులలో స్థానంఉండాలి. జనుల కందరికీ ఇట్టి ఉపాయం ఉన్నదనిమాత్రం తెలిపేటట్టు చూడాలి. ఏది ఏలాగైనా దీని అధికారమాత్రం అధికారుల చేతులలో పూర్తిగాఉండాలి. ఇలాగైతే సంఘంలో అవినీతిప్రవర్తనకు దోహదం గా ఈసంతాన నిరోధము ఏమీ కారణముగా దని స్పష్టముగా ఋజువౌతుంది. తాతగారూ! కోపమా నామాటలకి.”

“నాయనా! నీవుచెప్పిన సంగతులనుబట్టి కొంత వరకు ఇది అవసరమనే తోస్తుంది. ఇది అట్లుంచి నాసలహా ఒకటి యోచించు. నీవు ఎసెంబ్లీమెంబరువు గదా. నీవు పేదలకొరకు, నిరుద్యోగులకొరకూ ఎన్ని శ్రమబుపడినా తాత్కాలికపు ఉపశాంతిగాని కాశ్యత సహాయము గాఉండటం ఆసంభవం. మొట్టమొదట రైతుస్థితి బాగుపడి వ్యవసాయంతో ప్రతివాళ్లు జీవించవచ్చుననే ఆశ అందకీ కలిగించాలి. దీనితో అందరికీ ఈఉద్యోగకాంక్ష చాలావరకు తగ్గి గ్రామ జీవితం వైపు దృష్టి మళ్లుతుంది. నీ శక్తిసామర్థ్యం, అన్నీ కేంద్రీకరించి ఈసంస్కారం జరపటానికి ప్రజల్లో, ప్రభుత్వములో కదలిక కలిగించితే నీవు నిజంగా సఫలీకృతుడవు అవుతావు. నేను పెద్దవాణ్ణి. నా అనుభవమీద నేను చెప్పాను.”

“ఈసంగతి అందరూ అంటూఉన్నదే. నాఉద్దేశముకూడా ఆలాగేఉంది. భగవద్దేశం ఏలా గుంధో?”